

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžr/88/2014
Identifikačné číslo spisu:	4013200125
Dátum vydania rozhodnutia:	06.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4013200125.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcov: 1. Ing. J.H., bytom V. a 2. Ing. Q.H., bytom B., obaja právne zastúpení: Mgr. Ing. Eva Solčanová, advokát so sídlom Sládkovičova 1, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, so sídlom Štefániková trieda 69, Nitra, za účasti ďalších účastníkov: 1. Dr. Doc. E. W. PhD., bytom W., 2. X.H., bytom V., 3. Q. F., bytom P., 4. A. Q., bytom Q., 5. V. V., bytom W., 6. V. V., bytom B., 7. Q. V., bytom P., 8. Ing. Y. F., bytom K., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co 16/2009-32/Zv zo dňa 6. decembra 2012, konajúc o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/10/2013-109 zo dňa 9. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/10/2013-109 zo dňa 9. apríla 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcom 1. a 2. a ďalším účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co 16/2009-32/Zv zo dňa 06.12.2012 a žalobcom náhradu trov konania nepriznal. Žalovaný vo svojom rozhodnutí odvolanie účastníkov konania zamietol a potvrdil rozhodnutie č. C 11/2005-131 zo dňa 20.09.2012, ktorým správny orgán z časti vyhovel návrhu na zmenu údajov schváleného a zapísaného registra obnovenej evidencie pozemkov v katastrálnom území G. Q., a to zrušením identifikácie do bloku parciel určeného operátu v súbore geodetických informácií, a z časti nevyhovel, a to zakladať vlastnícke vzťahy na podklade užívacích pomerov evidovaných v pozemnostných hárkoch.

Krajský súd poukázal na ustanovenia § 1 ods. 1, § 6 ods. 1, § 7 ods. 6, § 11 ods. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 a § 11a ods. 1, 2 a 3 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie

vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov platnom v čase rozhodovania odvolacieho správneho orgánu (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z.z.“) a uviedol, že v predmetnej veci opätovne skúmal zákonnosť a postup žalovaného správneho orgánu a posudzoval, či tento postupoval v súlade so zákonom, keď v odvolacom konaní potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a odvolanie účastníkov správneho konania zamietol, a to s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.07.2011 v konaní vedenom pod sp.zn. 8Sžo/219/2010, ktorým tento súd zmenil rozsudok krajského súdu v Nitre zo dňa 04.05.2010 č.k. 11S/25/2010-93 a zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 16.12.2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd uviedol, že je nepochybné, že parcela č. 488 bola zapísaná pôvodne v pozemnoknižnej vložke č. 978 v k.ú. G. Q. ako podielové spoluvlastníctvo V. V. v podiele 1, Q. B. v podiele 1/8 a X. B. v podiele 3/8. Z týchto údajov vychádzal spracovateľ registra obnovennej evidencie pozemkov zo dňa 09.02.2005 pre k.ú. G. Q., keď žalobcov spolu s ich súrodencami Dr. Doc. E. W. a X. B. uviedol ako podielových spoluvlastníkov parc. č. 1902, 2041 a 2042, každého v podiele 132/3200. Ako dôvod nadobudnutia vlastníckeho práva je v tomto registri uvedené D 2767/01, Dnot 48/02, pričom sa jedná o osvedčenie o dedičstve vydané notárom Milošom Chválom dňa 20.06.2002. V zmysle tohto osvedčenia nadobudli podiel každý po 1 z podielu 1, ktorý vlastnili ich právni predchodcovia a to X. B. podiel 3/8 a Q. B. podiel 1/8. Podľa registra obnovennej evidencie pozemkov boli ako podieloví spoluvlastníci parc. č. 1902, 2041 a 2042 zároveň uvedení aj Q. F. v podiele 297/800, A. Q. podiele 33/800, V. V. v podiele 33/800 a V. V. v podiele 61/160, pričom ako titul nadobudnutia je uvedené rozhodnutie Okresného súdu Nitra zo dňa 16.06.1994 D 5475/92, Dnot 864/93 vo veci prejednávania dedičstva po V. V., v zmysle ktorého každý dedič nadobudol z parc.č. 488 podiel po 1/8. Notárskou zápisnicou N 304/98, NZ 304/98 zo dňa 29.07.1998 notár osvedčil dohodou o vyrovnaní dedičských podielov medzi týmito podielovými spoluvlastníkmi. Žalobcovia a ich súrodenci X. B. a Dr. Doc. E. W. PhD. prostredníctvom návrhu na začatie katastrálneho konania mienili preukázať, že medzi ich právnymi predchodcami a právnymi predchodcami Q. F., A. Q., V. V. a V. V. došlo ešte pred rokom 1950 k reálnemu rozdeleniu parcely č. 488. Tvrdili, že údaje zapísané v schválenom registri evidencie pozemkov sú v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1 z. č. 180/1995 Z.z., v ktorom sa uvádzajú podklady potrebné na zostavenie registra. Za takéto podklady možno považovať listiny predložené účastníkmi konania, resp. výpovede svedkov alebo iné dôkazy. Žalobcovia považovali za podstatný dôkaz pozemnostné hárky, v ktorých je uvedená parcela č. 1902 a 2042 a meno E. B. a Q. rod. B. s tým, že tieto mená sú bez konkrétneho podielu. Predložené pozemnostné hárky sú však v rozpore s pozemnoknižnou vložkou č. 978, kde je zapísaná parcela č. 488, ktorej podielovými spoluvlastníkmi boli V. V. v podiele 1, X. B. v podiele 3/8 a Q. B. v podiele 1/8.

Podľa názoru súdu v priebehu katastrálneho konania žalobcovia nepreukázali, že medzi ich právnymi predchodcami a predchodcami Q. F., A. Q., V. a V. V. došlo k dohode ohľadom vlastníckeho práva k pozemku č. 488, resp. k parcele č. 1902 a 2042. Ďalej krajský súd uviedol, že mu je zrejmé rozhodnutie bývalého Najvyššieho súdu Československej republiky pod č. 911/1932 a že spory o vlastnícke právo nie sú zverené správny orgánom a žalobcovia sa ochrany nimi tvrdeného vlastníckeho práva k parc. č. 1902 a 2042 môžu domáhať na súde prostredníctvom občianskeho súdneho konania. Medzi podielovými spoluvlastníkmi zapísanými na LV č. XXXX evidentne takýto spor existuje, nakoľko podieloví spoluvlastníci Q. F., A. Q., V. a V. V. s dohodou predkladanou žalobcami a ich súrodencami nesúhlasili a zastávali názor, aby sa vlastnícke právo usporiadalo tak, ako to vyplývalo z pozemkovej knihy.

Žalobcovia nepreukázali či, kedy a akým spôsobom by malo dôjsť k reálnemu vyčleneniu parc. č. 1902 a 2042 v pozemnoknižnej parc. č. 488 do výlučného užívania a vlastníctva ich právnych predchodcov a či došlo k dohode nielen čo do užívania, ale aj čo do vlastníckeho práva. Neuviedli žiadne okolnosti, z ktorých by sa dala v správnom konaní vyvodiť dohoda o deľbe nehnuteľnosti s vlastníckymi účinkami. V predmetnej veci krajský súd nezistil ani dôvody na postup správneho orgánu podľa § 11 ods. 1 - potvrdenie nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním a ani na postup podľa ustanovenia § 11a ods. 1 - potvrdenie vlastníckeho práva vydržaním, ak došlo medzi spoluvlastníkmi k reálnemu rozdeleniu pozemku podľa právnych predpisov v zmysle zákona č. 180/1995 Z.z.

Rozhodovanie o zmene údajov schváleného registra podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. je možné

len vtedy, ak bol zistený rozpor s údajmi podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. existujúcimi v čase schvaľovania registra obnovenej evidencie, z ktorých mal register vychádzať, čo v predmetnej veci nebolo preukázané. Krajský súd uviedol, že nebol dôvod na strane správneho orgánu na postup podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z., nakoľko register neobsahuje údaje, ktoré by boli v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. Dôkazy predložené žalobcami sa nemohli považovať za relevantné a spôsobilé zmeniť už zapísané údaje v registri obnovenej evidencie pozemkov. Navyiac krajský súd uviedol, že nemožno ponechať bez povšimnutia skutočnosť, ktorá svedčí proti žalobcami tvrdenej dohode ohľadom vlastníckeho práva a užívania parcely č. 488 medzi rodinou B. a rodinou V. a ktorá spočíva v tom, že V. V. nadobudol spoluvlastnícky podiel 1 k predmetnej parcele na základe listiny označenej ako č.d. 197/1947 a X. B. nadobudol podiel 3/8 titulom dedenia pod č. D 235/48, č. 1044/1949. Uvedené vyplýva z pozemnoknižnej vložky č. 978, opis ktorej bol vyhotovený Štátnym notárstvom v Nitre dňa 27.6.1991. Pokiaľ by si podielovní spoluvlastníci parcely č. 488 boli vedomí dohody a rozdelenia tejto parcely, nemali by dôvod predkladať na zápis do pozemkovej knihy listiny vzniknuté po roku 1945, týkajúce sa tejto parcely, pričom toto ich konanie podľa názoru súdu nemožno vysvetliť a zdôvodniť tým, že sa jednalo o obdobie po druhej svetovej vojne.

Z uvedených dôvodov postupoval správny orgán zákonne, keď návrhu žalobcov zo dňa 07.03.2005 na zmenu údajov schváleného registra obnovenej evidencie pozemkov nevyhovel, nakoľko nie je možné zakladať vlastnícke vzťahy a meniť zapísané údaje v registri obnovených evidencií pozemkov na základe užívateľských vzťahov evidovaných v pozemnostných hárkoch správne a v súlade so zákonmi postupoval aj odvolací orgán, keď odvolaním napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

Rozhodnutím správnych orgánov nemohli byť žalobcovia ukrátení na svojom práve vlastníť majetok, nakoľko vlastnícke právo žalobcov a ich súrodencov k parcele č. 488, resp. k parcele 1902, 2042 a 2041/3 zapísaným na LV E. zostalo zachované v podiele po 1/8 pre každého, čo zodpovedá spoluvlastníckemu podielu pôvodných spoluvlastníkov z rodiny B., t.j. 1 (teda 4 spoluvlastníci x podiel po 1/8).

II.

Včas podaným odvolaním sa žalobcovia domáhali, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že ho zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň sa žalobcovia domáhali náhrady trov odvolacieho konania.

S právnym názorom Krajského súdu v Nitre nesúhlasia, pretože z pohľadu žalobcov prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní neprávne interpretoval charakter zápisov v pozemnostných hárkoch, keď tvrdil, že osoby uvedené v pozemnostných hárkoch nie sú uvedené ako užívatelia nehnuteľností. Dňa 11.05.2005 sa spracovateľ registra vyjadroval k podaným námietkam k ROEP v písomnosti „Vyjadrenie k námietkam k ROEP doručených 07.05.2005“ s tým, že v bode 9 tohto vyjadrenia sa uvádza, že pozemnostné hárky reprezentovali skutočnú držbu. Pokiaľ pozemnostné hárky boli podkladom pre vyrubovanie daní, žalobcovia sú toho názoru, že práve pozemnostné hárky, ktoré boli tiež podkladom pre vyhotovenie registra, dokazujú skutočnú držbu a užívanie parcel č. 1902 a 2042 E. B. a Q. B., ktorí sú práve v pozemnostných hárkoch zapísaní ako platitelia daní k týmto nehnuteľnostiam. K týmto parcelám sa neuvádza zápis žiadneho člena z rodiny V., čo je dôkaz, že rodina V. tieto parcely neužívala a ani za ne neplatili dane. Pozemnostné hárky sú konkrétnym listinným dôkazom o tom, že medzi rodinami V. a B. došlo už pred rokom 1938 k dohode o reálnej delbe nehnuteľnosti tak, ako je uvedené v žalobe.

Vzhľadom na uvedené majú žalobcovia za to, že dostatočným spôsobom preukázali v konaní pred správnym orgánom, že došlo k delbe pôvodnej parcely č. 488 o výmere 6 550 m², čo vyplýva nielen z pozemnostných hárkov, ale aj čestných vyhlásení, ktoré boli podkladom pre zostavenie registra v k.ú. G. Q..

Ďalej žalobcovia nesúhlasia s názorom krajského súdu, že dostatočne nepreukázali a neuviedli žiadne okolnosti, z ktorých by sa dala v správnom konaní vyvodiť dohoda o delbe nehnuteľnosti s vlastníckymi

účinkami. S týmto názorom sa žalobcovia nestotožňujú, nakoľko v súlade s rozhodnutím č. 911/1932 bývalého Najvyššieho súdu Československej republiky vo výlučnej držbe a užívaní určitých častí nehnuteľností zapísaných v pozemkovej knihe na mená ideálnych podielov bolo potrebné vidieť dohodu strán o delbe nehnuteľnosti nielen čo do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva, pričom táto dohoda mohla byť uzatvorená aj mlčky.

Pokiaľ krajský súd nepovažoval pozemnostné hárky za relevantné dôkazy, žalobcovia opakovane udávajú, že tieto zápisy vznikli v povojnovom čase, v čase neslobody, kedy súkromné vlastníctvo nástupom totality bolo potláčané. Údaje zapísané do pozemkovej knihy do vl. č. 978 pre k.ú. G. Q. po druhej svetovej vojne, boli v rozpore s vtedajšou realitou, čo dokazujú pozemnostné hárky z roku 1938 a katastrálna mapa z roku 1938, ktoré evidovali skutočnú držbu a užívanie predmetných nehnuteľností. V k.ú. G. Q. išlo o nezjednotený operát podľa § 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 180/1995 Z.z., v ktorom katastrálnom území operát pozemkového katastra sa nezjednotil s operátom pozemkovej knihy, ale údaje v nich možno identifikovať. V prospech žalobcov jednoznačne svedčí skutočnosť, že uzavretie dohody o reálnej delbe nehnuteľnosti preukázali prostredníctvom predložených pozemnostných hárkov, ktoré sa zachovali a preto niet dôvodu na to, aby sa pri zápise vlastníckych práv k parc. č. 1902, 2042 a 2041/3 vychádzalo z údajov pozemkovej knihy bez toho, aby sa rešpektovali zápisy v pozemnostných hárkoch.

Žalobcovia zdôraznili, že pozemnostné hárky majú označenie časti A - Majetková podstata totožné s označením časti A - Majetková podstata v pozemkovej knihe. Súčasne žalobcovia poukazujú na zápisy v pozemnostných hárkoch v Prílohe č. 1 v časti: Poznámky, najmä pokiaľ ide o parcelu č. 3495 a 4477, kde je uvedené, že tieto pozemky boli dokúpené od H. V. a pri parcele č. 5377 je zápis: dokúpené od Q.. Tieto poznámky potom dokazujú skutočnú držbu a užívanie nehnuteľností osobami v nich evidovanými, ktorí boli zároveň ako vlastníci platiteľmi daní.

III.

Dňa 26.05.2014 bolo Krajskému súdu v Nitre doručené vyjadrenie účastníka konania V. V., ktorý k odvolaniu uviedol, že žalobcovia boli počas konania pred správnym orgánom vyzývaní na predloženie dôkazov preukazujúcich reálnu opodstatnenosť uplatňovaného nároku. Títo však nepredložili dôkazy spôsobilé preukázať akúkoľvek dohodu o údajnej výmene parciel medzi rodinou B. a rodinou V.. Účastník konania navrhol, aby Krajský súd v Nitre odvolanie zamietol.

Účastníčka konania Q. F. vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcov, doručenom Krajskému súdu v Nitre dňa 27.05.2014 uviedla, že žalobcovia nepredložili žiadne listiny, ktorou by preukázali opodstatnenosť ich vlastníctva. Ide o nepotvrdené neskutočné výmysly žalobcov, ktorí žiadajú priznanie toho, čo ich predkovia nikdy nevyužívali, ani nevlastnili.

Q. V. a V. V. vo svojich vyjadreniach k odvolaniu doručených Krajskému súdu v Nitre dňa 28.05.2014 uviedli, že nie sú vlastníckmi uvedených pozemkov a preto nie je v ich kompetencii sa k veci vyjadrovať.

IV.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu doručenom Krajskému súdu v Nitre dňa 28.05.2014 uviedol, že konajúci súd prvého stupňa sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami vrátane uvedenia, že zo strany žalobcov ide o spor o vlastníctvo, a nie o možný nesprávny údaj o vlastníckom práve v katastrálnom operáte po zápise do registra obnovenej evidencie pozemkov, ktorý je možné vyriešiť prostredníctvom konania podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Zb. Správny orgán a ani súd v rámci správneho súdnictva nemôže posúdiť, či reálne došlo k dohode ohľadom zrušenia podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením. Túto právomoc má výlučne súd v občianskom súdnom konaní na základe žaloby o určenie vlastníckeho práva v zmysle § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/10/2013-109 zo dňa 09.04.2014 potvrdil.

V.

Z administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že na základe rozhodnutia Okresného súdu v Nitre zo dňa 16.06.1994 v konaní pod sp. zn. D 5475/92, Dnot 864/93 a osvedčenia o dedičstve zo dňa 20.06.2002, vydaného notárom JUDr. Milošom Chválom ako súdnym komisárom v konaní pod sp. zn. Dnot 48/02, D 2767/01 a notárskej zápisnice spísanej týmto súdnym komisárom dňa 29.07.1998 pod č. N 304/98, Nz 304/98 bol zostavený register obnovennej evidencie pozemkov zo dňa 09.02.2005, v ktorom sú uvedené parcely č. 1902, 2041 a 2042 a v ktorom ako podieloví spoluvlastníci týchto parciel sú uvedení Dr. Doc. E. W. PhD., Ing. Q. B., Ing. J. B., X. B. s podielom každý 132/3200 a Q. F. v podiele 297/800, A. Q. v podiele 33/800, V. V. v podiele 61/160 a V. V. v podiele 33/800, pričom súčet všetkých týchto podielov je 1/1.

Podaním zo dňa 07.03.2005 označeným ako návrh na vykonanie zmeny zápisu údajov schváleného registra, parcely registra E, parcelné č. 1902, 2041 a 2042 žiadali o vykonanie zmeny zápisu údajov v predmetnom registri Dr. Doc. E. W. PhD., X. B., Ing. Q. B. a Ing. J. B., nakoľko podľa ich názoru existovali rozpory medzi údajmi v schválenom registri a údajmi podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. Ich predkovia vlastnili podiel 1 v pozemnoknižnej parcele 488 zapísanej v pozemnoknižnej vložke 978, parc. č. 1902, 2042, pričom parcela č. 2042 bola integrovaná do parcely č. 2041 a zvyšok bol napísaný na ich predkov Q. a E. B., čo preukazujú hárky roku 1938 a táto zmena bola zakreslená aj do mapy z roku 1939. O podanom návrhu rozhodol správny orgán najprv tak, že rozhodnutím č. C 11/2005-5 zo dňa 25.05.2005 mu nevyhovelo a preto účastníci správneho konania podali odvolanie. Odvolací správny vydal rozhodnutie č. Co 6/2005-2/Fe zo dňa 05.10.2005, ktorým odvolací orgán rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. C 11/2005-5 zo dňa 25.05.2005 zrušil a vec vrátil prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

Správny orgán prvého stupňa vo veci opakovane rozhodoval, a to rozhodnutím zo dňa 07.12.2005, pričom odvolací správny orgán dňa 28.03.2006 rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Následne správny orgán dňa 16.12.2009 vydal ďalšie rozhodnutie, ktorým zamietol odvolanie účastníkov konania a potvrdil rozhodnutie Správy katastra Zlaté Moravce. Účastníci katastrálneho konania Q. F., A. Q., V. V. a V. V. oznámili, že s postupom správy katastra súhlasia, pričom tvrdili, že ich otec vlastnil 1 z parcely č. 488 zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. 978.

Rozsudkom č. k. 11S/25/2010-93 zo dňa 04.05.2010 Krajský súd v Nitre zamietol žalobu, ktorou sa Ing. J. B., Dr. Doc. E. W. PhD., Ing. Q. B. a X. B. ako žalobcovia domáhali preskúmania rozhodnutia zo dňa 16.12.2009. Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že rozhodnutie katastrálneho úradu zo dňa 16.12.2009 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko predmetné rozhodnutie malo vady, ktoré spôsobili nepreskúmateľnosť tohto rozhodnutia. Následne katastrálny úrad vydal dňa 03.10.2011 rozhodnutie, ktorým zrušil rozhodnutie správy katastra zo dňa 09.09.2009 a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Dňa 18.01.2012 a 27.01.2012 sa vec prejednávala pred správnym orgánom, pričom Ing. J. W. navrhol pre rodinu V. dohodu v tom zmysle, že parcela č. 1902 a 2042 bude zapísaná do výlučného vlastníctva B. Q. F. oznámila, že s touto dohodou nesúhlasí. Správa katastra Zlaté Moravce vyhotovila špecifickú identifikáciu parciel dňa 22.03.2012, v ktorej sú uvedené pozemno-knižné vložky 978, 12, 354, 2073, parc. č. 488, 489, 490/1 a 490/2, výmery týchto parciel a stav týchto parciel podľa pozemkovej knihy, stav podľa údajov určeného operátu KN, stav podľa údajov registra C KN s tým, že po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia C11/05 bude vlastníctvo zapísané v prospech Dr. Doc. E. W., Ing. Q. B., Ing. J. B., X. B., Q. F., A. Q., V. V. a V. V. pre každého v podiele 1/8 do LV č. XXXX.

Následne Správa katastra Zlaté Moravce dňa 26.03.2012 vydala rozhodnutie č. C11/2005-121, ktoré odvolací orgán na základe odvolania účastníkmi konania rozhodnutím č. Co 16/2009-28Zv zo dňa 02.08.2012 opätovne zrušil a vec vrátil správne mu orgánu prvého stupňa.

Rozhodnutím č. C11/2005-131 zo dňa 20.09.2012 vydal správny orgán prvého stupňa v poradí piate

rozhodnutie, ktorým návrhu zo dňa 07.03.2005 na zmenu údajov schváleného a zapísaného registra obnovennej evidencie pozemkov v katastrálnom území G. Q. z časti vyhovel a to zrušením identifikácie do bloku parciel určeného operátu v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií a z časti nevyhovel - zakladať vlastnícke vzťahy na podklade užívacích pomerov evidovaných v pozemnostných hárkoch. Proti tomuto rozhodnutiu v časti týkajúcej sa nevyhovenia návrhu na zmenu údajov podali odvolanie Dr. Doc. E. W. PhD., Ing. Q. B., Ing. J. B. a X. B.. Odvolací správny orgán rozhodnutím č. Co 16/2009-32/Zv zo dňa 06.12.2012 odvolanie zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil.

VI.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Podľa § 250 ods. 1 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov platnom v čase rozhodovania odvolacieho správneho orgánu, v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim (ďalej len „konanie“) sa zisťujú dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe sa zostavuje a schvaľuje register obnovennej evidencie pozemkov (ďalej len „register“).

Podľa § 6 ods. 1 vyššie citovaného zákona, podklady potrebné na zostavenie registra sa zisťujú z údajov poskytnutých nájomcami pozemkov, pozemkovými spoločenstvami alebo inými oprávnenými osobami, z katastrálneho operátu, štátnych archívov, z listín predložených účastníkmi konania, z výpovedí svedkov a z iných dôkazov získaných najmä pri prešetrovaní v obci.

Podľa § 7 ods. 6 vyššie citovaného zákona, ak schválený register obsahuje údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, ktoré sú v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1, správny orgán po prerokovaní v komisii rozhodne o zmene údajov schváleného registra. Po právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu sa nové údaje zapisu do katastra nehnuteľností. O zmene možno rozhodnúť do troch rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností.

Podľa § 11 ods. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 vyššie citovaného zákona, správny orgán na návrh účastníka konania (ďalej len „navrhovateľ“) rozhodnutím potvrdí, že navrhovateľ nadobudol vlastníctvo k pozemku vydržaním, ak sú splnené podmienky ustanovené týmto zákonom. Účastníkom konania je aj dedič oprávneného držiteľa.

Správny orgán v rozhodnutí podľa odseku 1 uvedie deň, ktorým navrhovateľ nadobudol vlastníctvo k

pozemku vydržaním.

Návrh na vydanie rozhodnutia podľa odseku 1 možno podať len na účely konania a najneskôr s podaním námietok (§ 7 ods. 2).

Navrhovateľ pripojí k návrhu dôkazy, ktoré má k dispozícii, alebo označí iné dôkazy, ktoré sú mu známe.

Komisia posúdi návrh rovnako, ako ustanovuje § 7 ods. 3; so svojím stanoviskom a s priloženými dôkazmi predloží návrhy správneho orgánu na rozhodnutie.

Pri rozhodovaní podľa odseku 1 sa nepoužijú ustanovenia osobitného predpisu.

Správny orgán zamietne návrh na vydanie rozhodnutia podľa odseku 1, ak

- a) nie sú splnené podmienky na nadobudnutie vlastníctva vydržaním podľa tohto zákona,
- b) si vlastnícke právo k pozemku uplatnila v tomto konaní aj iná osoba alebo ak vlastnícke právo k pozemku je predmetom konania podľa osobitného predpisu.

Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 nemožno podať opravný prostriedok. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom podľa osobitného predpisu.

Rozhodnutie podľa odseku 8 je konečné. Tým nie je dotknuté právo navrhovateľa domáhať sa určenia vlastníctva na súde podľa osobitného predpisu.

Nadobudnutie vlastníctva vydržaním na základe rozhodnutia vydaného podľa odseku 1 sa zapíše do registra. Tým nie je dotknuté právo iných osôb domáhať sa určenia vlastníctva na súde.

Podľa § 11a ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona, ak došlo medzi spoluvlastníkmi k reálnemu rozdeleniu pozemku podľa právnych predpisov platných do 31. decembra 1950 a tento pozemok v takomto stave užívali, správny orgán na návrh jedného alebo viacerých spoluvlastníkov rozhodnutím potvrdí nadobudnutie vlastníckeho práva k častiam rozdeleného pozemku, ak sú splnené podmienky vydržania podľa osobitného predpisu, a to aj v prípade, že tento pozemok je evidovaný v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií katastra nehnuteľností.

Tým nie je dotknuté právo domáhať sa určenia vlastníctva na súde podľa osobitného predpisu.

Na vydanie rozhodnutia podľa odseku 1 sa primerane použije ustanovenie § 11 ods. 2, 3, 5 až 8.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

VII.

Predmetom odvolacieho konania je odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. konania 11S/10-2013-109 zo dňa 09.04.2014, v ktorom krajský súd preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. Co 16/2009-32/Zv zo dňa 06.12.2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie účastníkov správneho konania: Ing. J. B., Dr. Doc. E. W. PhD., Ing. Q. B. a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa.

Neuniklo pozornosti odvolaciemu súdu, že účastník konania V. V., pribratý do konania uznesením č.k. 11S/10/2013-41 zo dňa 04.04.2013, zomrel dňa 28.05.2013. Poručiteľ bol rozvedený, avšak s manželkou mal dve deti a to V. V., nar. XX.XX.XXXX a Q. V., nar. XX.XX.XXXX. Dedičské konanie po nebohom bolo zastavené z toho titulu, že poručiteľ nezanechal žiaden majetok. Podľa súdu do úvahy

prichádzali ako dedičia zo zákona deti poručiteľa (uvedení ako účastníci konania v 6. a 7. rade hlavičky odvolaním napadnutého rozhodnutia) a z toho titulu krajský súd s nimi v nasledujúcom súdnom konaní konal s dedičmi ako s účastníkmi konania.

V pripojenom administratívnom spise predloženým žalovaným sa nachádza rozhodnutie Správy katastra Zlaté Moravce č. vkladu V 336/13 zo dňa 09.04.2013, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v katastrálnom území G. Q. na LV XXXX pozemok registra E KN parc. č. 1902, orná pôda o výmere 2575 m², pozemok registra E KN, parc. č. 2041/3, orná pôda o výmere 3705 m² a pozemok registra E KN parcela 2042, orná pôda o výmere 1124 m² v prospech Ing. Y. F. v podiele 1/8, ako aj k ďalším nehnuteľnostiam v katastrálnom území G. Q. zapísaných na LV č. XXXX v prospech Ing. Y. F. v podiele 11/100 na základe kúpnej zmluvy zo dňa 06.03.2013 uzatvorenej medzi nebohým V. V. ako predávajúcim a Ing. Y. F. ako kupujúcim, pričom účinky vkladu nastali dňa 09.04.2013.

Uznesením č.k. 11S/10/2013-93 zo dňa 20.01.2014 bol do konania pribratý nový vlastník dotknutých nehnuteľností Ing. Y. F. z titulu, že mu nebolo možné uprieť postavenie účastníka súdneho konania a vylúčiť ho z konania v rámci správneho súdnictva.

Krajský súd konal ako s účastníkmi konania s V. V., nar. XX.XX.XXXX a Q. V., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že títo nemali žiaden vlastnícky vzťah k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto sporu, a to odo dňa 09.04.2013, kedy nastali účinky vkladu do katastra nehnuteľností a vlastníkom pozemkov sa stal Ing. Y. F., ktorý na skutočnosť, že V. V. a Q. V. nie sú vlastníkami uvedených pozemkov upozornil aj vo svojich vyjadreniach k odvolaniu doručených Krajskému súdu v Nitre dňa 28.05.2014.

Napriek uvedenej skutočnosti krajský súd nepochybil, ak konal aj s dedičmi a s novým vlastníkom nehnuteľnosti, keďže takýto postup nespôsobil takú vadu, ktorá by vyžadovala zrušenie alebo zmenu odvolaním napadnutého rozsudku. Naopak z konania nebol z okruhu účastníkov nikto vylúčený a nebolo tak účastníkom odňaté právo konať pred súdom, keďže okruh účastníkov v konaní o žalobe podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. prihliada aj na skutočnosť, kto bol účastníkom konania pred správnym orgánom a tým bol bez pochyby aj poručiteľ V. V. a následne sa nimi stali i jeho dedičia.

VIII.

V preskúmvanej veci odvolací súd dospel k záveru, že so všetkými relevantnými námietkami žalobcu sa už žalovaný v napadnutom rozhodnutí a krajský súd v odôvodnení rozsudku vysporiadal a možno sa stotožniť s právnym názorom krajského súdu, že žaloba nebola dôvodná, pretože žalovaný sa v priebehu odvolacieho správneho konania riadne vysporiadal so všetkými námietkami žalobcov a svoje rozhodnutie odôvodnil na podklade zisteného skutkového stavu vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu, ako aj k postupu prvostupňového správneho orgánu s prihliadnutím na relevantné hmotnoprávne a procesné ustanovenia predmetných zákonných predpisov.

Žalobcovia v podanom odvolaní trvali na tom, že rodina B. je výlučným vlastníkom E KN parciel č. 1902, 2042, pričom táto skutočnosť mala byť daná historicky a tiež ústnou dohodou medzi predkami, čo deklarujú aj výpismi z pozemnostných hárkov. Najvyšší súd je názoru, že pozemnostné hárky potvrdzujú len užívanie, ale vlastnícke vzťahy sú zapísané v PKV č. 978 a v následných právnych listinách. Podklady na zisťovanie vlastníctva k pozemkom na spracovanie ROEP vyplývajú zo stavu veci aktuálneho k termínu uzávierky. Zmluvy o prevode nehnuteľností, uzavreté do 31.12.1950, mali mať písomnú formu aspoň v časti, ktorá sa týkala označenia predmetu prevodu. Vlastníctvo sa nadobúdalo až zápisom do pozemkovej knihy, ktorému predchádzalo konanie pred knihovým súdom pred povolením vkladu vlastníckeho práva. Zmluvy uzavreté nemali vždy náležitosti na ich zápis do pozemkovej knihy a preto nemohli byť v čase, keď sa tento zápis vyžadoval deklarované ako splnená hmotnoprávna podmienka na zmluvný prevod vlastníctva, a podkladom na okamžitý prevod vlastníckeho práva na nadobúdateľa nehnuteľnosti. Mohli byť však skutočnosťou, ktorá odôvodnene mohla v nadobúdateľovi vyvolať presvedčenie, že sa stal vlastníkom nehnuteľnosti, ktorej sa zmluva týkala. Stal sa jej

dobromyseľným držiteľom a mohol k nej nadobudnúť vlastnícke právo titulom vydržania, ak boli splnené aj ostatné náležitosti vydržania. Dohoda o reálnom rozdelení nehnuteľnosti (uzavretá do 31.12.1950) podliehala zápisu do pozemkovej knihy (písomná mala byť aspoň tá časť dohody, ktorá sa týkala označenia predmetu rozdelenia) a teda takáto dohoda nemala výnimku z intabulačného princípu. Súd poukazuje aj na právny názor vyjadrený v stanovisku najvyššieho súdu č. (Rc) Cpj 59/71, kde v časti III. žaloby o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, v ktorom súd ako typický príklad nedoložených vlastníckych vzťahov na Slovensku, ktorých určenia sa žalobcovia domáhajú, označil aj prípad, kedy došlo k zrušeniu spoluvlastníctva reálnym rozdelením nehnuteľnosti, ktoré nebolo pozemnoknižne vykonané. V tomto smere bolo tiež poukázané na rozhodnutie č. 911/1932 Úradnej zbierky rozhodnutí Najvyššieho súdu ČSSR (na ktoré poukazovali aj žalobcovia).

Najvyšší súd sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že žalobcovia nepreukázali, či, kedy a akým spôsobom by malo dôjsť k reálnemu vyčleneniu parcely č. 1902 a 2402 v pozemnoknižnej parcele č. 488 do výlučného užívania a vlastníctva ich právnych predchodcov a či došlo k dohode nielen čo do užívania, ale aj čo do vlastníckeho práva. Neuviedli žiadne okolnosti, z ktorých by sa dala v správnom konaní vyvodiť dohoda o delbe nehnuteľnosti s vlastníckymi účinkami. Ani najvyšší súd nezistil dôvody na postup správneho orgánu podľa § 11 ods. 1 - potvrdenie nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním a ani na postup podľa ustanovenia § 11a ods. 1 - potvrdenie vlastníckeho práva vydržaním, ak došlo medzi spoluvlastníkmi k reálnemu rozdeleniu pozemku podľa platných predpisov v zmysle zákona č. 180/1995 Z.z.

Rozhodovanie o zmene údajov schváleného registra podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. je možné len vtedy, ak bol zistený rozpor s údajmi podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. existujúcimi v čase schvaľovania registra obnovej evidencie, z ktorých mal register vychádzať, čo v predmetnej veci nebolo preukázané. Nebol dôvod na strane správneho orgánu na postup podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z., nakoľko register neobsahuje údaje, ktoré by boli v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. Dôkazy predložené žalobcami sa nemohli považovať za relevantné a spôsobilé zmeniť už zapísané údaje v registri obnovej evidencie pozemkov.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že základným a nespochybniteľným dôvodom nevyhovenia návrhu v plnom rozsahu je tzv. intabulačný princíp evidovania vlastníckych vzťahov, čo znamená, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam sa nadobúdalo až zápisom, resp. vložením (intabuláciou do pozemkovej knihy). Pozemnostné hárky boli len ďalším operátom, v ktorom sa evidovali užívacie vzťahy k pozemkom. Pozemnostné hárky môžu byť použité ako podklad k osvedčeniu o vydržaní vlastníckeho práva (§ 63 zákona č. 323/1992 Zb. notárskeho poriadku a § 11 zákona č. 180/1995 Z.z.) pokiaľ parcely určeného operátu ROEP súhlasia s parcelami uvádzanými v pozemnostných hárkoch. Tento inštitút je možné využiť, pokiaľ dotknutý spoluvlastníci s predmetom osvedčenia súhlasia.

V rámci konania ROEP v kat. úz. G. Q. nebol podaný návrh v zmysle § 11 zákona č. 180/1995 Z.z. zo strany účastníkov správneho konania. Súd je preto názoru, že sa v danej veci jedná od samého začiatku o spor o vlastníctvo, nakoľko účastníci predmetného konania v určenej lehote nepredložili dohodu o určení, resp. urovnaní ich sporného vlastníckeho práva k malým parcelám parc. č. 488 evidovanej v pkn. vl. č. 978 a práve z tohto dôvodu nebol využitý zo strany účastníkov konania inštitút § 11 zákona č. 180/1995 Z.z. Správny orgán by v rámci konania ROEP, taktiež nepotvrdil takéto sporné vlastníctvo v prospech jednej alebo druhej sporovej strany.

Pre údaje v pozemkových knihách platil do 01.01.1951 intabulačný princíp, samotné pozemnostné hárky neboli listinou, na základe ktorých by bolo možné vykonať zmenu vlastníckeho práva v pozemkovej knihe.

Najvyšší súd s poukazom na uvedené je názoru, že žalobcovia nepredložili správe katastra geometrický plán, ani dohodu o určení, resp. urovnaní ich sporného vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, prípadne dohodu o vysporiadaní podielového spoluvlastníctva, preto ich tvrdenie o dostatočnom preukázaní vlastníckeho práva listinami možno pokladať za nepodložené a Správa katastra Zlaté Moravce nemohla odvolaniu v plnom rozsahu vyhovieť.

V ustanovení § 7 ods. 6 v spojení s § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 180/1995 Z.z. zákonodarca zveruje do právomoci správneho orgánu rozhodnúť o návrhu na zmenu údajov schváleného registra, ktoré sú v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1, pričom ustanovuje podmienky a postup správneho orgánu v konaní, z čoho vyplýva, že povinnosťou správneho orgánu je posudzovať splnenie zákonných podmienok pre rozhodnutie a za tým účelom vykonať dokazovanie a zistiť skutočný stav vecí spoločne s ustanoveniami správneho poriadku.

Neoddeliteľnou súčasťou predmetného správneho rozhodnutia je grafická časť - špecifický záznam podrobného merania zmien ZPMZ č. 1324, ktorý bude použitý na aktualizáciu súboru grafických informácií - mapy určeného operátu katastra nehnuteľností, špecifický výkaz výmer, ktorý bude použitý na aktualizáciu súboru súpisných informácií - určeného operátu katastra nehnuteľností a špecifická identifikácia parciel v predmetnom bloku vyhotovená pre porovnanie evidencie operátu pozemkovej knihy s ďalšími operátmi a to s operátom pozemkového katastra a s operátom katastra nehnuteľností súboru popisných informácií registra E KN a registra C KN (vyhotovené v zmysle § 50 ods. 3 vyhlášky UKGaK SR č. 461/2009).

Pokiaľ žalobcovia ako v priebehu katastrálneho konania, tak aj počas súdneho konania tvrdia, že medzi ich právnymi predchodcami a právnymi predchodcami ostatných účastníkov konania prišlo k dohode ohľadne zrušenia spoluvlastníctva reálnym rozdelením, tak posúdiť, či k tomu na základe žalobcami predložených dôkazov skutočne prišlo, nemôže správny orgán v konaní o zmene údajov schváleného registra obnovennej evidencie pozemkov (podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z.) a ani súd v konaní správneho súdnictva podľa druhej hlavy O.s.p. Túto právomoc má výlučne súd v občianskom súdnom konaní na základe žaloby o určenie vlastníckeho práva v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p.

S poukazom uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že žalobcovia 1. a 2. v tomto konaní nepreukázali, že medzi ich právnymi predchodcami a predchodcami Q. F., A. Q., V. V., narodeným XX.XX.XXXX a V. V. narodeného XX.XX.XXXX došlo k dohode ohľadne vlastníckeho práva k pozemku parc. č. 488 (pozemnoknižná parcela), resp. k parc. č. 1902 a 2042 (parcely podľa údajov určeného operátu katastra nehnuteľností zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. G. Q.). Žalobcovia v priebehu dlhotrvajúceho administratívneho konania nepreukázali (okrem predloženia pozemnostých hárkov a čestných vyhlásení) či, kedy a akým spôsobom by bolo malo dôjsť k reálnemu vyčleneniu parc. č. 1902 a 2042 z pozemnoknižnej parcely č. 488 do výlučného užívania a vlastníctva ich právnych predchodcov a či došlo k dohode nielen čo do užívania, ale aj čo do vlastníckeho práva. Neuvedli žiadne okolnosti, z ktorých by sa dala už v správnom konaní vyvodíť dohoda o nehnuteľnosti s vlastníckymi účinkami. V predmetnej veci potom súd nezistil ani dôvody na postup správneho orgánu podľa ustanovenia § 11 ods. 1 (potvrdenie nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním), ani na postup podľa ustanovenia § 11a ods. 1 citovaného zákona (došlo medzi spoluvlastníkmi k reálnemu rozdeleniu pozemku podľa právnych predpisov platných do 31.12.1950). Tento záver súdu nevylučuje, aby žalobcovia 1 a 2 podali určovaciu žalobu, o ktorej by konal civilný súd.

Žalobcovia 1. a 2. nemohli byť ukrátení na svojom práve vlastníť majetok, nakoľko vlastnícke právo žalobcov a ich súrodencov k parc. č. 488, resp. k parc. č. 1902, resp. 2042 a 2041/3 zapísaným na LV č. XXXX zostalo zachované v podiele po 1/8 pre každého, čo zodpovedá spoluvlastníckemu podielu pôvodných spoluvlastníkov z rodiny B., t.j. 1 (teda štyria spoluvlastníci podiel po 1/8) a k dohode medzi spoluvlastníkmi zvyšných podielov a žalobcami neprišlo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu, keďže odvolacie dôvody žalobcov 1.a 2. neboli spôsobilé spochybniť takto ustálený právny záver krajského súdu, s ktorým sa najvyšší súd stotožnil a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcom 1. a 2. nepriznal ich

náhradu, pretože boli v súdnom odvolacom konaní neúspešní a žalovanému a ďalším účastníkom konania preto, že im zo zákona náhrada trov konania neprislúcha.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.